

Salonky

**Daniela Lusková:
Chceme být připraveni!**

SUPERPRÉMIOVÉ HOLISTICKÉ KRMIVO

NEJVYŠŠÍ MOŽNÉ KVALITY PRO ZDRAVÝ
A SPOKOJENÝ ŽIVOT VAŠEHO PSA.

- + 100 % čerstvého masa
- + Konzervy s masem z ručně krájené čisté svaloviny
- + Bezobilné, hypoalergenní a holistické krmivo
- + Neobsahuje umělá barviva ani dochucovadla
- + Kvalitní a chutné granule, konzervy a kapsičky

Krmivo STARVITA pro všechny věkové kategorie a specifické životní fáze psů a koček **NAKOUPITE** za NEJVÝHODNĚJŠÍ CENY v kategoriích superprémiových krmiv **VÝHRADNĚ** v prodejnách Moutfield nebo na www.moutfield.cz.

Moutfield

Editorial

Proč chodit k volbám

HYNEK ŠNAJDAR / šéfredaktor

Politici si dělají, co chtějí a stejně nic neovlivní. To je argument těch, kteří nechodí k volbám. Pak jsou ale často naštvaní a nadávají na poměry. Přitom měli příležitost dát hlas tomu, komu věří, znají ho a vědí, i když bez záruky, že je na politické scéně nezklame. Letos se účastí ve volbách lze podílet na věcech veřejných hned dvakrát.

Souběžně s prvním kolem voleb do Senátu se 2. a 3. října uskuteční i volby do krajských zastupitelstev, tedy i v Královéhradeckém kraji. I když mnohdy znějí hlasy, že je Senát nadbytečnou institucí, jeho zastánci zase míní, že je pojistkou demokracie. Pokud tomu tak je, vyplatí se k volbám jít. Krajské zastupitelstvo je spíše domácí hřiště. Lidé znají kandidáty žijící v konkrétním kraji. I jediný hlas může zásadně ovlivnit, kam půjdou finance či co smysluplného se bude v regionu dít. Tak neváhejte a běžte k volbám, i když to není povinnost, ale svobodná volba. ■

OBSAH

DANIELA LUSKOVÁ / str. 6 ▶ 8

JOSEF KREJSA

str. 10 ▶ 14

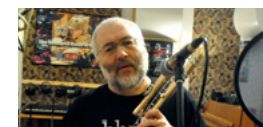
VOLBY 2020

str. 16 ▶ 20

FOOD TRUCK FEST

str. 24 ▶ 30

MARTIN BRUNNER

str. 32 ▶ 36

Vydavatel: TN Média s. r. o., Branická 213/53, 147 00 Praha 4, IČO: 28847229, MK ČR E 23744, Sídlo redakce: areál letiště, Piletická 542, 503 41 Hradec Králové, www.salonkyhkh.cz, Redakce: Hynek Šnajdar, tel.: 734 457 697, hynek@salonkyhkh.cz, David Záruba, tel.: 777 466 138, david@salonkyhkh.cz, Obchod, inzerce: Petr Marek, tel.: 602 122 729, obchod@tn-media.cz, Monika Klikarová, tel.: 733 353 695, monika@tn-media.cz, Grafika: Michal Kriegler, Distribuce: vybraná distribuční místa, Tisk: Tiskárna PRATR a. s., Náchodská 524, Trutnov, Sazba: TN Média s.r.o., Číslo ISSN: ISSN 2694-7757, Četnost: měsíčník, Počet výtisků: 10 000, Regionální mutace: Královéhradecko, Titulní strana: Ondřej Littera.

INZERCE

Salonky

**MAGAZÍN
VE KTERÉM MŮŽETE INZEROVAT
PR ČLÁNKY | INZERCE**

Monika Klikarová | e-mail.: monika@tn-media.cz
tel.: 733 353 695

Fenomén Petrol

Ať už jste truhlář nebo tesař, ať už opravujete domek nebo budujete zahradu – stavte se za námi. Pracovníci 13 Dřevocenter po celé České republice jsou připraveni vám nabídnout to nejlepší ze sortimentu smrkových, borovicových a modřínových palubek, teras, stavebního i truhlářského řeziva, dubových podlah, plotovek, latí, fošen nebo OSB desek.

Půjdete volit?

**Petr Grulich, ředitel
Muzea Východních Čech**

Samozřejmě, je to základní občanské právo a chci-li něco ovlivnit, tak právě tudy vede cesta. Kdo k volbám nechodí, ať si nestěžuje. Nesdílím názor některých, že Senát je zbytečná instituce. Naopak, vidím v něm pojistku demokracie.

**Šárka Lapáčková Beránková,
mluvčí skupiny ČEZ**

Krajských i senátních voleb se zúčastním, považuji to za svou povinnost. Nabízí se mi tím možnost ovlivnit, alespoň trochu, jak bude vypadat budoucnost.

Ondřej Littera, fotograf

Chodím ke každým volbám, a to ze zásady. Mám pak čisté svědomí, že jsem svobodně udělal něco, co má smysl. Nemám rád věčné stěžovatele, kteří svou volbou mohou ovlivnit veřejné věci, k volbám ale nejdou a pak nadávají.

**Romana Pacáková,
moderátorka ČRo HK**

Neumím si představit, že bych své právo volit nevyužila. Ke svým prvním volbám jsem šla v červnu 1990 a nikdy nezapomenu, jak slavnostní chvíle to byla nejen pro mě, ale i pro celou moji rodinu, především pro dědečka. Krátce po prvních svobodných volbách zemřel, navrácení své tkalcovské dílny, kterou mu komunisté znárodnili, se už nedožil. V životě prožil mnoho a dobře věděl, jak cenná a křehká je svoboda. Jejím nejhorším nepřítelem je lhostejnost a nezajím lidí o to, co se kolem nich děje. ■

SALONKY HLEDAJÍ

REDAKTORA /

REDAKTORKU

PRO NOVOU SPOLEČENSKOU

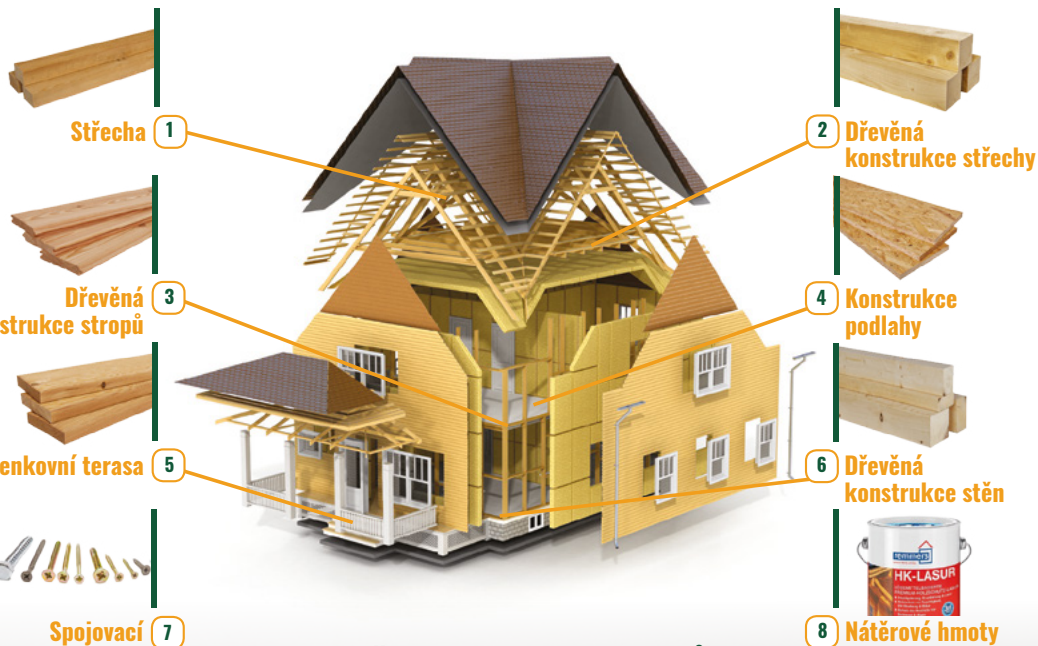
RUBRIKU!

Jsi ve společnosti jako doma?
Zajímá tě, co nového se v Hradci děje?
Chceš psát reportáže?

Pak se ozvi na e-mail
monika@tn-media.cz
přidej krátké povídání o sobě
a my se ozveme

Salonky

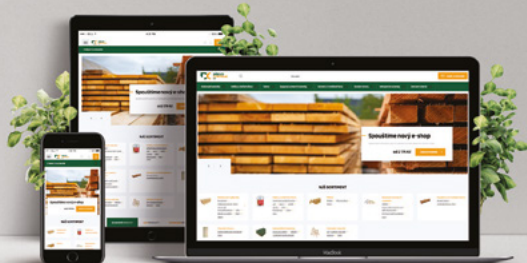
NAŠE PORTFOLIO PRODUKTŮ

- » Nejširší výběr kvalitního řeziva
- » Kompletní dřevěný program, spojovací materiál, impregnační a nátěrové hmoty
- » Dlouhodobé nejnižší ceny v regionu + akční nabídky
- » Zboží okamžitě k odebrání
- » Vzorkovna, odborná pomoc a poradenství
- » Stejný přístup pro všechny zákazníky

13x v ČR

TRUTNOV | HRADEC KRÁLOVÉ | PARDUBICE | OLOMOUČ | DOBRUŠKA | MNICHOVO HRADIŠTĚ | ÚSTÍ NAD LABEM
| HODONÍN | OSTRAVA - PETŘVALD | PŘELOUČ | MEDLEŠICE U CHRUDIMI | ZNOJMO | PROSTĚJOV

Nakupujte bez front!
Kdykoliv a z pohodlí
vašeho domova
nebo firmy

Připravujeme se na druhou vlnu pandemie

Populace stárne a seniorů přibývá. V královéhradeckém Domově U Biřičky, který o ně pečuje, nyní žije 340 seniorů a v pořadí je zhruba 500 žádostí o uzavření smlouvy k poskytování služeb. Velkou zkouškou pro toto zařízení byla opatření související s pandemií koronaviru, chyběly především ochranné pomůcky a informace.

••• HYNEK ŠNAJDAR, FOTO: ONDŘEJ LITTERA

Zodpovědná ministerstva přinášela doporučení s velkým zpožděním, což rozčílilo ředitelku domova Danielu Luskovou, která napsala ministru zdravotnictví Adamu Vojtěchovi a ministryni práce a sociálních věcí Janě Maláčové otevřený dopis Nedělejte z nás blbečky. „Ministryně Maláčová se měla od začátku března snažit o to, aby pro její resort byly pomůcky k dispozici, a ne čekat další tři týdny. To myslím úplně zazdila. Teprve na základě mého dopisu se Hamáček s Vojtěchem dohodli a pak už to šlo,“ řekla Salonkám ředitelka.

Jak dlouho vedete Domov U Biřičky v Hradci Králové?
Od roku 2014, tedy sedmým rokem.

Proč jste se vydala touto profesní cestou?

V sociální sféře působím celou svou profesní éru. Pohybovala jsem se v této oblasti na různých pozicích ve veřejné správě v obci s rozšířenou působností nebo na ministerstvu práce a sociálních věcí.

Protože mě tehdy oslovili tehdejší představitelé Královéhradeckého kraje, abych se přihlásila do výběrového řízení na ředitele, stalo se to pro mě výzvou. V něm soutěžilo šest uchazečů, výběrové řízení jsem vyhrála a od té doby jsem tady. Musím říci, i když všechno jsem dělala ráda, že tato práce je jedna z nejhezčích a je pro mě skutečně srdeční záležitostí.

Jste také viceprezidentkou Asociace poskytovatelů sociálních služeb České republiky. Co je hlavním úkolem asociace?

Je to největší zastřešující profesní organizace, která dnes sdružuje více než tisíc poskytovatelů sociálních služeb v zemi. Má za sebou řadu úspěchů na poli vyjednávání s veřejnou správou i ministerstvem v obhajobě zájmů právě sociálních služeb organizací, zaměstnavatelů či klientů. Zabýváme se například připomínkováním zákona o sociálních službách, vzděláváním, vyvíjíme nové interaktivní programy, pořádáme v průběhu roku řadu konferencí, vydáváme odborné publikace a podobně.

Posláním vašeho domova je poskytování podpory, pomoci a péče seniorům. V tomto směru se musím vrátit do nedávných týdnů koronavirové krize. Do jaké míry vás opatření s ní spojená zasáhla?

Přešli jsme do krizového řízení a činila se celá série opatření směřujících k tomu, abychom zabránili průniku nákazy do domova. V té době jsme samo-

zejmě neměli pomůcky ani potřebné informace. Vláda na to reagovala vyhlášením přísných opatření včetně zákazu návštěv, která však fungují jen tehdy, pokud jsou v komplexu.

Co vám v krizovém období scházelo především?

Existují tři pilíře toho, co bylo potřeba řešit. Za prvé jsou to ochranné pomůcky, potom znalost managementu a personálu v jejich používání a dostatek personálu. V krizové době jsme už byli ochrannými prostředky, což jsou roušky, rukavice a dezinfekce předzásobeni. Chyběly nám respirátory a preventivní ochrany těla, tedy pláště. Měla jsem velký strach, že než stihnu tyto chybějící věci sehnat a personál dobře připravit, nákaza k nám pronikne. Snažili jsme se sice vše urychlit, ale nebylo to jednoduché. Protože máme 230 zaměstnanců, trvalo deset dní, než se s nimi všechno potřebné natrénovalo. Byl to pro mě subjektivně ohromný stres, protože jsem byla odpovědná za zaměstnance i klienty v nejrizikovější skupině, tedy ve věku od osmdesátí let výše. Personál i vrcholový management tady trávil neskutečné množství času, a to i v noci.

Napsala jste ministru zdravotnictví Adamu Vojtěchovi a ministryni práce a sociálních věcí Janě Maláčové otevřený dopis nazvaný Nedělejte z nás blbečky. Co vás naštválo?

Dopis jsem napsala velmi spontánně v emocionálním vypětí a z obav o to, co se bude dít. V pátek 27. března vyšlo mimořádné opatření, které se nás dotýkalo, což jsme samozřejmě respektovali. K tomu vyšlo 28. března doporučení, které mě strašně rozčílilo. Byly v něm totiž pokyny k opatřením, z mého pohledu tehdy stupidní, protože naše asociace ji zaváděla už začátkem března. Hlavně mě naštválo to, že ministerstva s krížkem po funuse přijdou s tím, že máme měřit teploty, dělat zdravotní kontroly, bariérová opatření a podobně, přitom sociální služby neměly roušky, což byl základ, a o to se ministerstva nepostarala. Proto vznikl dopis s titulkem Nedělejte že z nás blbečky, jako bychom nebyli schopni dělat základní opatření a najít si informace. Ministryně Maláčová se měla od začátku března snažit o to, aby pro její resort byly pomůcky k dispozici, a ne čekat další tři týdny. To myslím úplně zazdila. Teprve na základě mého dopisu se Hamáček s Vojtěchem dohodli a pak už to šlo.

SALONEK

Hynek Šnajdar

Když jsme sejmuli roušky

Po několika měsících zahalení, různých opatření a dokonce nouzového stavu kvůli šířící se pandemii koronaviru, přišlo dlouho očekávané a vysvobozující uvolnění. Ve středu 1. července jsme z obličejů sejmuli roušky! Nadechli jsme se letního vzduchu, optimistickým zrakem přehlédli své okolí, vypravili se do restauračních zahrádek, kulturních zařízení, vyrazili na výlety, mnozí na dovolenou. Prostě jen tak, ze dne na den. Určitě to byla pro všechny velká úleva.

Každopádně je však třeba upozornit, že ještě nemáme vyhráno. To většinou říkají pesimisté a skeptici. Optimisté tvrdí, že už se nic mimořádného v tomto směru nestane. No, uvidíme, snad budou mít pravdu. Jak řekl můj kamarád Martin z Hradce Králové, nějak bude. „Nebyli jsme připraveni a teď budeme o něco více. Každopádně si tím nenechám kazit další dny,

když vidím, jak Hradec prosvítlo letní slunce, lidé jsou veselejší, normálně se zase pohybují v jeho ulicích a užívají si přítomnosti, i když ji může opět zahalit divná budoucnost,“ sdělil mi na jedné restaurační zahrádce Velkého náměstí a poznamenal, že neustále obavy z věcí budoucích kazí dobrou náladu, odplavují radost a uvádějí člověka do stavů přehnané opatrnosti bez přemýšlení o tom, že věci se v dobré obrátí.

Právě o tom v knize – rozhovoru Hřebci nepatří do guláše mluví zcela trefně známý český biolog a filosof Stanislav Komárek. „Domnívám se, že jedna z nejzákladnějších devíz pro pobývání na Zemi je určitá důvěra v to, že věci s velkou pravděpodobností běží a dopadnou dobře. Neustálý strach z rizik a temných zítřků, tak typický pro současnou Evropu, je něco, co vůbec neměla Evropa středověká. Vůbec si nedovedeme představit, že v jejím marasmu, špinavých a zaplivaných městech se skutečnými epidemiemi, skutečnou nouzí, skutečnými válkami, byla většina lidí mnohem optimističtější a veselejší, než jsme dnes, kdy to všechno pomínulo.“

Proto Hradečáci zvedněte hlavu, užívejte plnými doušky letní přítomnost ať už jste ve své domovině, přírodě či někde na cestách, nebojte se budoucnosti a nechte se unášet se srpnovým magazínem Salonky dny současnými, veselými a s myšlenkami výhradně příjennými.

Redakce královéhradeckého kulturně – společenského magazínu Salonky, který právě v měsíci srpnu vstoupil do již jedenáctého měsíce své existence, vám přeje dobré čtení, výhradně hezké vrcholící léto, šťastné dny pokud možno bez roušek na obličejích i na duši! ■

Jaká byla reakce adresátů na váš dopis?

Musím říci, že jsem ho jako sdělení pověsila na Facebook domova. Dopis se ale okamžitě neskutečně rychle šířil po sociálních sítích, chytila se ho média a už to jelo. Díky tomu se věci daly do žádoucího pohybu. Nutno poznamenat, že jsem žádnou reakci neočekávala. Ministr Vojtěch nereagoval nijak a ministryně Maláčová se někde v televizi vyjádřila v tom smyslu, že jsem konfliktní osoba. To jsem nijak nerozporovala, my dvě jsme totiž neustále v profesním konfliktu. Jsem otevřeným kritikem řízení jejího resortu, protože jsem na rozdíl od ní odborníkem na sociální služby. Ministerstvo práce a sociálních věcí prostě pod jejím vedením tyto služby neumí dělat. Důkazem toho je, že Maláčová není schopna dovést do konce tolik potřebnou novelu zákona a změnu vyhlášky zvedající úhrady v sociálních službách.

Pomáhali vám dobrovolníci?

Dobrovolníky máme i v běžném provozu, jde o zhruba patnáct lidí. Tato doba byla trochu výjimečná tím, že se zvedla mimořádná vlna solidarity. Možná také kvůli mediálnímu humbuku kolem zmíněného dopisu se hodně pomoci soustředilo do Domova U Biřičky. Šlo zejména o dobrovolnou materiální pomoc, kdy ženy z Nového Hradce i širšího okolí doma šily roušky a nosily je k nám. Některé firmy dovážely nápoje nebo snídaně, ozývali se lidé, zda mohou být v něčem nápomocní. S péčí nám pomáhala také skupina mediků nebo dobrovolníci, kteří se seniory chodili na procházku do parku v areálu domova. Provoz našeho zařízení ale samozřejmě na dobrovolnících nestál, ten jsme si museli zajistit sami.

Jak karanténu vnímali a prožívali senioři?

Bylo to nejdělejší uzavření tohoto objektu v jeho

historii. Za normálních okolností mohou návštěvy kromě nočního klidu přicházet kdykoli a na jak dlouho chtějí. To najednou nešlo. My jsme návštěvy do domova nepouštěly s předstihem už od 7. března a trvalo to prakticky tři měsíce. Obyvatelé domova tak nebyli v osobním kontaktu se svými rodinnými příslušníky. Pro řadu z nich to byla velká ztráta a zátěž, protože byli zvyklí na pravidelné návštěvy, pro jiné to neznamenovalo vůbec nic, neboť rodiny je navštěvují třeba jen jednou za rok. Když z médií zaznělo, že jsou senioři ohroženou skupinou, objevilo se u nás deset rodin, které si je vzaly domů s tím, že u nás měli stále zachován pobyt a rodiny navíc nemusely nic platit. Pro nás to byla určitě velká pomoc, protože jsme z vyklizeného horního patra vytvořili infekční oddělení. Dnes už jsme zase v plném stavu.

Nechali jste průběžně a preventivně testovat své zaměstnance?

Ano. Vzniklo mimořádné opatření, které zahrnovalo povinnost testování zaměstnanců ve čtrnáctidenních intervalech. Protože všechny testy byly negativní, mělo to velký význam pro psychiku zaměstnanců. Ještě nám nějaké testy zbyly pro případnou podzimní vlnu koronaviru. Podílíme se rovněž na vývoji metody skupinového testování a spolupracujeme při tom s Ústavem organické chemie a biochemie. Pokoušíme se o to, abychom testování mohli dělat v zařízeních dlouhodobé péče sami našimi zdravotnickými pracovníky.

Jak jste připraveni na případnou druhou vlnu koronavirové pandemie?

Pracujeme s možností, že nákaza může být do domova vnesena a na tuto situaci se připravujeme. Pro případnou druhou vlnu zvolíme jiný způsob práce. Když se někde vyskytne nákaza, tak se celé konkrétní oddělení stane infekčním. Je to lepší pro klienty, ale mnohem náročnější na udržení potřebných znalostí personálu. Jsem také v permanentním spojení s Krajskou hygienickou stanicí a očekáváme, že se počty nakažených zvednou. Je doba dovolených, tak bych byla ráda, kdyby návštěvy hned po návratu do domova nechodily a přišly třeba až za týden. Je to ale samozřejmě na jejich odpovědnosti. Máme připravena opatření, přes prázdniny se školí personál a pro případ nákazy v domově chystáme také psychologickou podporu. Navíc máme na jeden měsíc k dispozici dostatečné množství ochranných pomůcek a děláme revizi respirátorů, aby byly funkční. ■

aupark

Uvidíme se

ŠVÍH

SRPEN

Přijďte se vyšvihnout

ZAHRAJTE SI U NÁS
MINIGOLF!

Bavte se po celý srpen na našem minigolfovém hřišti.

Schválně, na kolik úderů trefíte jamku?

Všech šest stanovišť se nachází uvnitř centra, proto vám nezkazí hru ani rozmazy letního počasí.

Hole a míčky vám navíc půjčíme zdarma.

Tak ať to má švih - i při nakupování!

Určitě bych do toho šel znovu

Přestože letos v srpnu není kulaté výročí okupace Československa vojsky Varšavské smlouvy, není od věci připomenout, jak to 21. srpna před dvaapadesáti lety bylo v Hradci Králové. Člověkem, který tehdy vyrazil do ulic s fotoaparátem v ruce byl Josef Krejsa (79). „Nemůžu uvěřit, že je to už tak dávno. Strašně ten čas letí,“ směje se fotograf a loví ve vzpomínkách na zahrádce hostince Malý Růžek, kde jsme si dali schůzku.

☛ HYNEK ŠNAJDAR,
FOTO: ARCHIV JOSEFA KREJSY

Rodilý Pražák trávil dětství v severních Čechách, kde jeho otec, povoláním sklář, dostal místo. Už v té době fotil a když dokončil základní školu, jeho učitel mu doporučil, aby se vydal studovat filmovou školu do Čimelic nedaleko Písku. „Zkusil jsem to a dostal jsem se na ni. Při studiu mě fotografie brala víc než natáčení filmů. Tam jsem se jí chytil a začal fotit úplně všechno, ať to byly portréty, krajina či architektura,“ vrací se do dávné minulosti Krejsa, kterého nakonec, protože ho bavila astronomie, zlákala královéhradecká hvězdárna, na podzim roku 1959 se přesunul do města a už v něm zůstal.

Po pěti letech nastoupil do národního podniku Fotochema jako podnikový fotograf. V té době intenzivně fotil celý Hradec Králové včetně veskerého dění v tomto městě. A pak přišel rok 1968 a srpnové události, které zásadním způsobem změnilly poměry v zemi i v samotném Hradci. „O možné okupaci se mluvilo už předtím, než začala, protože tady proběhlo vojenské cvičení, které už určité věci naznačovalo. Rusové už tehdy byli připraveni k nám vpadnout, což se taky nakonec stalo,“ říká fotograf. Den předtím, než vojska

vtrhla do města, byli společně s dalšími kolegy v jedné z poboček Fotochemy v Brně.

„Když jsme se večer vrátili do Hradce, jeli jsme ještě na oslavu padesátých narozenin kolegyně. Domů jsem přišel v noci a kolem čtvrté hodiny ranní mě na chvíli probudil nějaký hluk. Moc jsem tomu ale nevěnoval pozornost a znovu usnul. Po probuzení jsem šel normálně do práce, a to už jsem viděl přelétávat nad městem polská vojenská letadla. Teprve od kolegů jsem se dozvěděl, co se stalo. Běžel jsem hned domů, vzal foťák s filmy a vyrazil do ulic města,“ vzpomíná na začátek dramatických událostí Krejsa, který měl tehdy sedmadvacet roků.

Vše probíhalo spontánně a mladý fotograf ani na vteřinu nezaváhal. „Věděl jsem, že se děje něco historického, co musím zaznamenat. Lezl jsem po různých střechách, fotil všechno a všude, kde se dalo,“ uvádí, i když připouští, že určitá míra

SILNÝ PARTNER, SILNÝ KLUB

JSME HRDÝM PARTNEREM HRADECKÉHO HOKEJE

MATEX HK

www.matex.org

UŽIJTE SI POHODLÍ JEDNOHO DODAVATELE PLYNU I ELEKTŘINY

Mějte energie „pod jednou střešou“ s novým produktem **KOMPLET** a ušetřete. Dodávka zemního plynu i elektřiny od jednoho dodavatele přináší **mnoho výhod**. Vše potřebné tak vyřídíte na jednom místě, budete mít **stále stejnou cenu silové elektřiny** po dobu 2 let a navíc stálý měsíční poplatek ve výši 0 Kč za odběrné místo elektřiny.

800 134 134
www.ppas.cz

 PRAŽSKÁ
PLYNÁRENSKÁ

obav ho limitovala. „Samozřejmě, opatrnost byla na místě. Pochopitelně nebylo možné se normálně postavit a zblízka fotit, to by neprošlo. Do Hradce přijeli ozbrojení Poláci a nikdo nevěděl, co udělají, když uvidí někoho s foťákem v ruce. Pokud to šlo, foťák jsem nenápadně a skrytě, přes pootevřenou brašnu,“ pátá v paměti.

Vše podstatné se odehrávalo před bývalým rozhlasem ve Vrchlického ulici či na Gočárově třídě, tehdejší Leninově ulici, která byla rozkopaná a nedalo se tam vojenskou technikou projet. Potom také u kina Central, kde byly vývěsky s letáky, plakáty a podobně. Protestních akcí proti vojenské okupaci se podle pamětníka většinou účastnili mladí lidé. „Převažovala samozřejmě naštvanost. Ulicí projíždělo auto a z amplionu se linuly výzvy, aby se lidé zdrželi něčeho, co by vedlo k násilí. Hradečáci ale dál provolávali hesla, psali vzkazy na silnice a podobně,“ prozradil Krejsa, který všechno podstatné zachytil na barevný film. Velkou výhodou, jak připustil, totiž bylo jeho pracovní zařazení ve Fotochemě, kde se daly barevné fotografie snadno vytvořit.

„Fotochema měla monopol na barevné papíry, takže tam se daly fotky udělat přímo ve zpracovatelském středisku. Snímky ze srpnových událostí se nesměly dělat příliš okatě, aby se to neprozradilo. V té době byla opatrnost na místě, protože by mě mohl někdo udat, jak se pak stejně stalo,“ popisuje události fotograf. Mezi nejsilnější okamžiky při focení byl patrně příjezd těžké vojenské techniky do Hradce a pak obklíčení města, kdy tanky v řadách vedle sebe mířily na jeho centrum.

Krejsa vzpomíná, že v době okupace se mnozí utěšovali, že vojska zase rychle odjedou. „Mezitím jsme poslouchali rozhlas. Když byla naše vládní delegace v podstatě unesena do Sovětského svazu, bylo jasné, že to nedopadne dobře. V hospodě, kde jsme se scházeli, jeden známý říká: To bude na dvacet let! A měl pravdu,“ konstatuje Hradečák. Poslední vzepětí odporu se prý odehrálo k výročí republiky v říjnu 1968, o které se postaral rozhlas. Pak už to postupně směřovalo k neblahé normalizaci. Lidé začali být opatrnější, báli se represí či ztráty zaměstnání. Potíže za focení srpnových událostí na sebe nenechaly dlouho čekat.

„Nemohl jsem nikam vycestovat, měl jsem podanou žádost o přidělení bytu, která nebyla schvá-

lena. Absolvoval jsem několik výslechů na StB, kterou fotky samosebou zajímaly. Rekl jsem jim, že jsem je zničil," vypočítává problémy fotografa, jenž tvrdí, že kdyby podobná situace jako v srpnu 1968 opět nastala, zase by neváhal. „Určitě bych do toho šel znovu, to by jinak nešlo. Považuji to za věc cti. Vzal bych foťák a vyrazil do ulic,“ tváří se odhodlaně a myslí si, že by se okupace Československa měla stále připomínat, protože lidé rychle zapominají.

„Přesně vím, co u nás speciálně Sovětský svaz zapříčinil. Hned po válce u nás podporoval a ovládal komunistický režim. Dnes, když se mluví o procesu s Miladou Horákovou je zřejmé, že je to jejich práce. Pak okupace, normalizace, v tom všem mají Rusové prsty, proto by se na to nemělo nikdy zapomenout a stále to připomínat,“ domnívá se Krejsa, který velmi oceňuje snímky svého kolegy, slavného českého fotografa Josefa Koudelky, jenž zachytil tváře Čechoslováků v pražských ulicích, když protestovali proti invazi vojsk Varšavské smlouvy. „Koudelka je výborný fotograf, jeho snímky z té doby mají úžasnou atmosféru. Navíc jsou vyfocené zblízka,“ komentuje hradecký fotograf, který po okupaci i nadále pracoval v podniku Fotochema.

V dnešní době Krejsa není úplně v souladu s trendem odstraňovat nepohodlné sochy z veřejného prostoru, ale má na to svůj vyhraněný názor, který se opírá o nepřekroucená fakta. Na myslí má například nedávné odstranění sochy maršála Koněva v Praze. „Ten sice osvobodil republiku, ale socha nevznikla v roce 1945, kdy by se to dalo pochopit, ale později účelově až v 80. letech. To už bylo zřejmé, že se podílel na potlačení povstání v Maďarsku v 50. letech. Proto si myslím, že odstranění byl správný krok,“ upozorňuje a poukazuje při tom na další odstraněné relikty minulosti, například na tank, který stál do roku 1991 na podstavci náměstí Osvoboditelů v Hradci Králové nebo socha Klementa Gottwalda na nynějším Ulrichově náměstí. Oba pomníky vzaly za své. „To si myslím bylo v naprostém pořádku. Socha Gottwalda, muže s nechvalnou pověstí, navíc nebyla umělecky kvalitní a tank, byl snad sestaven dodatečně z různých dílů, takže to nebyl autentický osvoboditelský tank,“ dodal Krejsa, který zvažuje, že by ještě někdy rád někde vystavil svůj bohatý archiv plný snímků města Hradce Králové a jeho životaběhu. ■

TV

VELKÁ LETNÍ SOUTĚŽ S TVV1

Soutěž probíhá od 17. 7. do 31. 8. 2020

- 1x dva lístky na koncert Heleny Vondráčkové v Trutnově 7. 9. 2020
- 1x let větroněm • 1x vyhlídkový let Cessnou • 1x let balónem
- 1x romantický pobyt pro dva • 1x let elektroletadlem

Stačí správně zodpovědět soutěžní otázku.

Více na stránkách www.vzpravy.cz

sovou dopravu 7,7 miliardy korun. V současné době probíhá tendr na zajištění vlakové dopravy od prosince 2021.

Školství, to je další oblast, nad kterou má kraj velkou moc. Je zřizovatelem několika základních škol, ale především řady středních škol, učilišť či gymnázií. Rozhoduje o jejich rušení či slučování. Naposledy například spojil do jednoho subjektu gymnázia ve Vrchlabí a Hostinném nebo střední zdravotnickou školu a obchodní akademii v Trutnově. Pro letošní rok je v rozpočtu kraje vyhrazeno na školství přes 402 milionů korun.

Zajišťovat musí kraj také sociální služby (například domovy seniorů a ústavy sociální péče). Financování sítě sociálních služeb ho letos vyjde na 251 milionů korun. Momentálně kraj začíná s výstavbou tří nových domovů pro seniory v Borohrádku, Opočně a Tmavém Dole. Modernizaci plánuje v domově důchodců v Žacléři. Dojde tak k navýšení o 210 sociálních lůžek, celkem má kraj pro seniory 2500 lůžek.

VÍTE, ŽE...

- Kraje vznikly 1. ledna 2000, první volby do krajských zastupitelstev se konaly 12. listopadu 2000.
- V Česku máme čtrnáct krajů, jedním z nich je hlavní město Praha s postavením a pravomocemi obce a zároveň kraje.
- Volby do krajských zastupitelstev se konají každé čtyři roky.
- Volby do zastupitelstva hlavního města se konají spolu s obecními volbami a podle jejich volebního systému.
- Souběžně s krajskými volbami se 2. a 3. října koná první kolo senátních voleb na Trutnovsku, Hradecku a Rychnovsku.

INZERCE

Měli byste vědět před krajskými volbami

Za dva měsíce půjdeme znovu k volbám. Ve dnech 2. a 3. října budeme rozhodovat o tom, kdo usedne na dalších čtyři roky v krajském zastupitelstvu. Proč bychom měli jít hlasovat? Protože kraj sice na první pohled nevypadá v očích voličů jako důležitá instituce, ale ve skutečnosti má výrazný vliv. Potvrzením je i suma peněz, o níž každoročně rozhoduje. Jen pro letošek počítá Královéhradecký kraj s výdaji přes 5 miliard korun.

JIŘÍ ŠTEFEK, PAVEL CAJTHAML,
FOTO: MILOŠ ŠÁLEK

Značnou část peněz směřuje do zdravotnictví, konkrétně letos přes 644 milionů korun. Řídí totiž pět klíčových nemocnic (Trutnov, Dvůr Králové, Náchod, Jičín a Rychnov), zdravotnickou záchrannou službu, léčebny dlouhodobě nemocných (Opočno),

rehabilitační ústavy (Hostinné), ozdravovny a další zdravotnická zařízení.

Kraj se musí starat také o silnice. Patří mu 94 kilometrů silnic II. třídy a 2394 kilometrů silnic III. třídy. Aktuálně mimo jiné plánuje opravy v hradeckých Věkoších, mezi Rudníkem a Hostinným, ve Dvoře Králové nad Labem a mezi Kostelcem nad Orlicí a Čermnou nad Orlicí. Celkový krajský rozpočet na dopravu pro letošní rok počítal s investicemi do nich ve výši 1,42 miliardy korun.

Klíčovou věcí je rovněž doprava. Kraj stanovuje rozsah základní dopravní obslužnosti na svém území, objednává regionální autobusové a vlakové spoje. Například od jara 2021 zaplatí Královéhradecký kraj za desetileté období za autobu-

PAVEL VACEK DO SENÁTU

Jsem emeritní děkan hradeckého „pedáku“. Přípravuji budoucí učitele na jejich náročnou, ale krásnou profesi. Zním neduhy českého školství a vím, jak mu pomoci. Zároveň budu jako lokální patriot na celostátní úrovni hájit zájmy našeho regionu. Hradec bude slyšet.

PIRÁTSKÁ STRANA
STAROSTOVÉ
A NEZÁVISLÍ

BEZ PLANÝCH SLIBŮ - KOMPETENTNĚ - DLE PRIORIT A SKUTEČNÝCH MOŽNOSTÍ!

Martina Berdychová
náměstkyně hejtmana

Martin Červíček
kandidát na hejtmana

Rudolf Cogan
právník a ekonom

SPOLEČNĚ

ODS

STAROSTOVÉ
A NEZÁVISLÍ

► **VÝCHODOČEŠI**

Objednatel/Zhotovitel: ODS, STAN a Východočeši

Kraj rovněž vydává obecně závazné vyhlášky nebo vyhláší referenda. Krajské zastupitelstvo může také předkládat návrhy zákonů Poslanecké sněmovně nebo návrhy na zrušení právních předpisů Ústavnímu soudu.

Koho a jak volit

V říjnových volbách se bude rozhodovat o tom, kdo usedne ve 45členném krajském zastupitelstvu. Hejtmana (podobně jako starostu v obecních volbách) pak zvolí ze svých řad zastupitelé. Obvykle se jím stává představitel koalice, která má většinu křesel v krajském zastupitelstvu a která tvoří radu.

Z kandidátek může volič vybrat jednu politickou stranu, hnutí nebo koalici. Kroužkováním může udělit až čtyři preferenční hlasy. Do zastupitelstva se dostanou subjekty, které získají aspoň 5 % hlasů.

KDO JE HEJTMAN

Nejvyšší představitel kraje. Z výkonu funkce je odpovědný zastupitelstvu kraje a zastupuje kraj navenek. Pro úkony, které vyžadují schválení zastupitelstvem či radou, musí mít jejich pověření. Poslední čtyři roky byl hejtmánem Jiří Štěpán z ČSSD. Před ním byli dvakrát hejtmany Pavel Bradík z ODS (2000 až 2008) a Lubomír Franc z ČSSD (2008 až 2016).

Krajské zastupitelstvo se schází dle potřeby, nejméně však jednou za tři měsíce. Platně usnášet se může pouze za přítomnosti nadpoloviční většiny všech členů. K přijetí usnesení, rozhodnutí nebo volbě je též potřebná nadpoloviční většina všech členů zastupitelstva. Zasedání jsou veřejná. ■

V říjnu letošního roku se uskuteční volby do Senátu. Volit se bude ve třetině senátních obvodů (v 27 z 81) a v rámci Královéhradeckého kraje se tyto volby uskuteční v obvodech 39 – Trutnov, 45 – Hradec Králové a 48 – Rychnov nad Kněžnou. Zvolený senátor či senátorka bude zastupovat svůj obvod v horní parlamentní komoře dalších šest let. Řekněme si o Senátu a jeho úloze něco více.

📷 JIŘÍ ŠTEFEK, FOTO: MILOŠ ŠÁLEK

Postavení Senátu je upraveno Ústavou České republiky, která byla schválena Českou národní radou 16. prosince 1992. Nicméně první volby do Senátu proběhly až v listopadu 1996 a od té doby se každé dva roky konají volby ve třetině obvodů. Senát je nerozpustitelný.

Jak se volí?

Do Senátu se volí na základě všeobecného, rovného a přímého volebního práva prostřednictvím dvoukolového většinového systému. Počet kandidátů v daném obvodu není omezen. Senátorem je zvolen takový kandidát, který v prvním kole volby získal alespoň padesát procent hlasů. Pokud se tak nestane, do druhého kola postupují dva kandidáti s nejvyšším počtem získaných hlasů a senátorem je pak vítěz tohoto volebního souboje. Kandidátem na senátora může být každý občan, který nejpozději v druhý den voleb dosáhne věku nejméně 40 let.

Pravomoci

Senát disponuje zákonodárnou iniciativou, a může tedy Poslanecké sněmovně předkládat vlastní návrhy zákonů. Předseda Senátu vyhláší termín konání voleb prezidenta republiky. Horní parlamentní komora schvaluje soudce Ústavního soudu a na návrh Senátu jmenuje prezident republiky předsedu Úřadu na ochranu osobních údajů. Senát může podat k Ústavnímu soudu žalobu na prezidenta pro velezradu a společně s Poslaneckou sněmovnou přijímá usnesení, že prezident nemůže vykonávat ze závažných důvodů svůj úřad. V době, kdy je rozpuštěna Poslanecká sněmovna, přebírá Senát pravomoc přijímat zákonná opatření ve věcech, které nesnesou odkladu.

Stanoviska k zákonům

V rámci legislativního procesu se Senát zabývá zákony, které mu postoupí Poslanecká sněmovna. Jeho stanoviska mohou mít tuto podobu:

- 1) Schválení – V takovém případě je zákon postoupen k posouzení prezidentu republiky.
- 2) Zamítnutí – Návrh zákona míří zpět do Poslanecké sněmovny a ta může zamítnutí Senátu přehlasovat většinou všech poslanců (minimálně 101 hlasy). Senát však nemůže být za žádných okolností přehlasován u ústavních a volebních zákonů, zákonu o styku obou komor parlamentu, jednacím řádu senátu či některých mezinárodních smluv.
- 3) Vracení zákona s pozměňovacími návrhy – Zákon se vrací do Poslanecké sněmovny, která nejprve hlasuje o znění zákona navrženém Senátem.

Pokud toto znění není přijato prostou většinou (přítomných) poslanců, hlasuje se znovu o návrhu v původním znění navrženém Poslaneckou sněmovnou a zákon je případně schválen nadpoloviční většinou hlasů všech poslanců. Pokud poslanci nepřijmou senátní a ani nepotvrdí svoji původní verzi, zákon z legislativního procesu vypadává.

4) Vyjádření vůle se zákonem nezabývat – Tímto stanoviskem se považuje zákon za přijatý.

5) Nevyjádření se – Pokud se senátoři nevyjádří k návrhu zákona do 30 dní od chvíle, kdy jim byl postoupen Poslaneckou sněmovnou, považuje se zákon za přijatý.

Významnými politickými záležitostmi, o kterých Senát nehlasuje, jsou hlasování o důvěře či nedůvěře vládě a schvalování státního rozpočtu.

Mocenská protiváha

Odlišnost volebního systému a nemožnost být v některých ohledech přehlasován Poslaneckou sněmovnou činí ze Senátu významnou ústavní instituci a jakousi pojistku demokracie.

Je to dáno i tím, že po většinu doby jeho existence bylo složení Senátu významně odlišné od Poslanecké sněmovny a ve volbách do Senátu vesměs vítězili kandidáti stran či hnutí, která stála v opozici vůči vládě. Obecně lze říci, že ve volbách do Senátu voliči vyvažovali politický systém a nechtěli dopustit veškerou koncentraci politické moci v zemi v rukou jedné strany nebo jednoho mocenského tábora.

Kvůli této odlišnosti ve složení obou komor je bez konsenzuální shody široké politické reprezentace takřka vyloučeno změnit volební systém, vypsat referendum (například o vystoupení z EU či NATO), zavést přímou volbu starostů či hejtmánů či zrušit samotný Senát.

V čele Senátu PČR dosud stálo šest osobností: Petr Pithart (KDU-ČSL), Libuše Benešová (ODS), Přemysl Sobotka (ODS), Milan Štěch (ČSSD), Jaroslav Kubera (ODS) a současným předsedou je Miloš Vystrčil (ODS). Vedení komory, které odráží sílu a zastoupení jednotlivých klubů, se volí každé dva roky na základě dohod senátorských klubů. ■

Hradec Králové

Český rozhlas 75 let s vámi

90.5 FM | 95.3 FM | 96.5 FM
hradec.rozhlas.cz

Kousek Itálie v Hradci

Pinsa a pizza. Tu druhou zná každý. Placka pokrytá všemožnými surovinami se stala fenoménem po celém světě. Málokdo ale ví, že má sestru, a to dokonce ještě starší. Jmenuje se Pinsa Romana, původ má v hlavním italském městě a od pizzy se liší nejen vzhledem, ale i chutí. Nově si ji můžete dát v Pizze Coloseum v Auparku.

Lahodné jídlo a sklenka kvalitního vína. To je ta pravá Itálie. Nemusíte ani opustit Hradec Králové, abyste se alespoň na chvíli přenesli na Apeninský poloostrov. Vyhlášenou italskou gastronomii si můžete dopřát v příjemném prostředí Pizza Coloseum v Auparku, a to i s výhledem na Gočárovu třídu, který zejména za tmy stojí za to.

„Pizza Coloseum je síť Italských restaurací a ta naše hradecká je v pořadí patnáctá v Česku, všechny jsou si velmi podobné. Vyznačujeme se tím, že používáme jen originální a kvalitní suroviny, které až z devadesáti procent pocházejí přímo z Itálie. Od mouky přes sugo až po mozzarella všechno dovážíme. U nás v Česku pak kupujeme třeba zeleninu a ovoce,“ představuje koncept restaurací Jiřina Příbylová, provozní ředitelka hradeckého Colosea. Spolu s manželem

otevřeli podnik v nákupním centru Aupark na začátku března. Po pár dnech museli kvůli epidemií zase zavřít, ale těžké období přestáli, a tak mohou milovníky jídla opět pozvat na kousek Itálie v Hradci.

Pizza Coloseum, i když název může trochu mást, není tuctovou pizzerií s rozvozem domů. Ai funghi, Hawai nebo Carbonaru si můžete samozřejmě objednat také, ale jídelní lístek nabízí i jiné skvosty typické pro jihoevropskou zemi. „Zaměříme se na středomořskou kuchyni, takže si u nás můžete dát ryby, různé druhy steaků, domácí těstoviny i saláty. A k tomu samozřejmě kvalitní víno, sekty nebo pivo,“ říká šéfkuchař Daniel Konvička.

Nově na jídelní lístek přibyla i Pinsa Romana, a to ve stejný den, kdy vyšlo toto číslo magazínu Salonky. Jak už jsme zmínili, pinsa je starší sestrou pizzy. Její prapůvod je v antickém Římě, v regionu Lazio, kde si ji dělali chudí sedláci. Připravuje se totiž ze snadno dostupných surovin – mouky, vody, droždí a olivového oleje. S moukou je to tedy složitější, do těsta na pinsu se míchají hned tři druhy, a sice rýžová, pšeničná i trocha sojové. Zní to jako alchymie, ale výsledek je velmi chutný.

„Těsto tvoří z 80 až 90 procent voda, kterou vsakuje především rýže. Díky tomu je pinsa uvnitř vláčná a nadýchaná, takže i pro zákazníka snadněji stravitelná, dalo by se říct, že i zdravější,“ vysvětluje pizzer Tomáš Matuška. Aby byl produkt dokonalý, musí těsto dlouhou dobu kynout. Když už dostatečně nabobtná, roztáhne ho kuchař do oválného tvaru. Oproti klasické pizze je pinsa o něco menší. Pak už jen stačí přidat suroviny a na tři minuty ji dát do pravé italské pece.

Všechny tyto kroky v Coloseu poslední týdny pečlivě ladili s italským šéfkuchařem. A vyplatilo se. Pokud vše dobře půjde, bude hradecká restaurace vůbec premiérovým českým držitelem oficiálního certifikátu Pinsa Romana Originale od italské asociace, která jakost pokrmu s více než dvoutisíciletou tradicí kontroluje. Punc dostalo zatím jen 113 restaurací na světě, převážně v Itálii.

Právě důraz na kvalitu jídla je pevně vklíněn ve filozofii podniku. „Chceme nabízet opravdu poutivou a autentickou italskou kuchyni ale za cenu, která je pro naše hosty dostupná.

Nikdy nás ale nebudou moci srovnávat s provozovny, které například na pizzu používají suroviny jako kečup, eidam, šunkový salám, vysočinu nebo dokonce olomoucké tvarůžky. To už má k Itálii opravdu hodně daleko. Italská gastronomie je celosvětově na nejvyšší úrovni, má za sebou neskutečně dlouhou historii a tam prostě vysočina nepatří,“ upozorňuje Jiřina Příbylová. Coloseum chce být italským ambasadorem, který zákazníkům nabídne i to, co doposud nikde jinde neochutnali nebo co není běžně k dostání. Proto se budou kuchaři snažit přicházet se stále novými pokrmy, třeba i v omezeném množství na kratší dobu.

Abyste tohle všechno klapalo, je zapotřebí silný tým. „Já osobně v gastroprostředí nepracuji dlouho, takže nemám zažité mechanismy, které třeba fungují jinde. A i když za sebou máme silného a zkušeného partnera, chceme naši restauraci vést jako moderní rodinnou firmu, která nás baví, nebereme ji primárně jako stroj na vydělávání peněz. S našimi lidmi hodně mluvíme a zapojujeme je do procesu, zároveň jim dáváme šanci, aby se něco naučili,“ přibližuje Jiřina Příbylová, jak k podnikání se svým manželem přistupují. Důkazem budiž příběh šéfkuchaře, který ještě nedávno pracoval v jedné z pražských poboček Colosea. Pak ale přijel do Hradce Králové na výpomoc se startem místní restaurace a zalíbilo se mu tady natolik, že se sem s přítelkyní přestěhoval.

Nejen jeho ruce teď připravují pokrmy, které se hodí jak k pracovnímu obědu, tak romantické večeri. Od rána také Coloseum slouží jako kavárna. Příjemné prostředí ocení i rodiny s dětmi, a to nejen díky hernímu koutku, ale také proto, že předškoláci mají jídlo zadarmo. A když už je řeč o penězích, svou útratu můžete pohodlně zaplatit prostřednictvím aplikace a QR kódu na stole, který je propojený s pokladnou.

To je Kousek Itálie v Hradci. Bon appétit! ■

PIZZA
coloseum®
GRILL | PASTA | PIZZA

Gočárova tř. 1754/48a 500 02 Hradec Králové
Tel.: 702 031 329 | E-mail: hradeck@coloseum.cz
www.coloseum.cz | #kousekitalievhradci

Food Truck Fest v Hradci: Chceme být městem, které žije

Udělat něco zajímavého a inspirativního pro Hradec Králové a jeho obyvatele. To stálo u zrodu myšlenky tří dlouholetých kamarádů, kteří mají kuráž: Adély Málkové, jejího muže Milana Málka a Karla Horádku. Rozhodli se totiž v krajské metropoli uspořádat kvalitní a reprezentativní festival jídla – Food Truck Fest.

••• HYNEK ŠNAJDAR, FOTO: ONDŘEJ LITTERA

Po úspěšném loňském prvním ročníku, kdy pestrou škálu nevedných pokrmů přišlo pod širým nebem ochutnat téměř osm tisíc návštěvníků, připravují druhý. Ten se stejně jako loni uskuteční na náměstí 5. května a Smetanově nábřeží, a to v sobotu 12. září. „Byl to vlastně můj nápad,“ směje se Milan Málek, ale připouští, že to bylo společné dílo všech tří aktérů.

Jak byste laikovi vysvětlili, co je to food truck?

Karel: Je to pojízdná kuchyně v automobilu, ze které se přímo vydává jídlo.

Proč jste se rozhodli pořádat Food Truck Fest v Hradci Králové? Co bylo iniciačním momentem a kdo s nápadem přišel?

Milan: Byl to vlastně můj nápad. (smích)

Adéla: Špiše si myslím, že to byl náš společný nápad. Jsme dlouholetí kamarádi, kteří milují kvalitní jídlo. Za dobu našeho přátelství jsme společně navštívili řadu jídelních akcí a spoustu food festivalů. Food Trucky nás vždycky přitahovaly, jsou hezké, lákavé a něco jiného než klasický stánek. Proto jsme se rozhodli, že to zkusíme tady v Hradci Králové.

Měli jste nějakou strategii?

Adéla: Když jsme společně navštívili podobné akce, vždycky nám tam něco nesedělo a vadilo. Například přeplněné popelnice, málo místa na sezení, chyběl tam prostor, kde by se daly po jídle umýt ruce a podobně. Tak jsme si sedli a rozhodli se vytvořit akci, kde by tyto nedostatky vůbec nebyly. To byla naše úvodní a zásadní strategie.

Čím je pojízdná kuchyně zajímavá?

Milan: Že v ní majitelé vaří vlastní originální jídla, které mají sami rádi. Za každým je nějaký příběh. Čím více je poznáváme, tím více je to zajímavé. To možná také rozhodlo, proč pořádat takovou akci v Hradci, když to dosud byla výsada Prahy a Brna.

Co má každý z vás na starosti? Máte rozdělené úkoly?

Karel: Nemáme to nějak striktně rozdělené, sázíme spíše na vzájemnou komunikaci. Všichni tři máme své vlastní zaměstnání, fest nás neživí a děláme jej pro radost, z nadšení a s pocitem, že by tyto akce pro lidi neměly v Hradci chybět. Já spíše vyjednávám s městem, mám na starosti PR a marketing, Adélka má zkušenosti s pořádáním akcí ze svého původního zaměstnání – reklamní agentury a Milan je manažer.

Milan: Původní myšlenka byla, aby každý z nás přinesl něco vlastního, v čem se cítí být pevný v kramflecích a na co je zvyklý. Postupem času se to začalo hodně prolínat. Také záleží na tom, kdo má v tu chvíli dost času se těmto aktivitám věnovat.

Jak se Food Truck Fest připravuje? Co je třeba všechno udělat?

Karel: Nejdůležitější jsou kontakty na řidiče food trucků a kuchaře. Oslovujeme trucky s alternativní kuchyní, například mexickou či asijskou, teprve potom se obrátíme na ty, co se zaměřují na burgery či hod dogy, těch je vždycky nejvíce. Naším mottem je: světové chutě jedou za tebou. Tomu chceme dostat i na našem festu, který se už v prvním ročníku lišil od ostatních podobných. Truckeri si pochvalovali, jak to bylo skvělé a hned měli zájem o účast na tom příštím. To byl pro nás základ a nastartovalo nás to na přípravu druhého ročníku. Ukázalo se totiž, že naše snaha a úsilí měly smysl.

Adéla: Jakmile skončí jeden ročník, už se připravuje další. Po zvolení termínu je třeba ho food truckerům dát vědět co nejdříve, aby měli připravená svá auta.

Milan: Když jsme je začali zvat na první ročník, food truckerů nás vůbec neznali a moc se jim do Hradce nechtělo. Nakonec ti, které jsme přesvědčili a dorazili, si fest pochvalovali. Potom je už příprava druhého ročníku jednodušší, protože se pověst naší akce začne mezi nimi šířit.

Cirkuff
Trutnov

23. - 27. 9. 2020

mezinárodní festival
nového cirkusu

účinkuje tuzemská elita i esa
ze zahraničí, představení plná
adrenalinu a euforie

Nejprestižnější ekonomický
časopis světa The Economist ve své ročence
World 2014 vybíral z každé země jednu
událost jako doporučení svým čtenářům
a v Česku vybral Cirk-UFF!

www.cirkuff.cz

POJISTÍME VÁS VE VŠECH SMĚRECH

Česká podnikatelská
pojišťovna

První ročník jste pořádali v loňském roce. Kde se konal a co nabízel?

Adéla: Loňský premiérový ročník se konal 14. září na náměstí 5. května a Smetanově nábřeží v Hradci Králové. Zúčastnilo se ho 23 food trucků z celé republiky. Touto akcí prošlo odhadem sedm až osm tisíc lidí.

Co při něm mohou návštěvníci ochutnat?

Adéla: Je to skutečně pestré. Návštěvníci mohou ochutnat například už zmíněné kuchyně mexické nebo asijské, ale také třeba španělskou, italskou, veganskou, českou, jamajskou, dále belgické hranolky, hamburgery, mini burgery, sladké věci, víno, prosecco, různé druhy kávy a lze se také osvěžit Hradeckým Klenotem, což je zdejší pivo.

Kdo u nás tvoří food truckovou scénu?

Karel: Příznivci dobré a kvalitní kuchyně na kolečkách. Dokázali jsme dát dohromady databázi zhruba 100 food trucků. Trucky k nám přijely z celé republiky, z Prahy, Brna, Ostravy, Litoměřic a dalších míst.

Jak food truck vypadá?

Adéla: Jeho součástí je profesionální kuchařské vybavení.

Karel: Je to plnohodnotná profesionální kuchyně. Vzpomínám si, že při prvním ročníku našeho festu to pro nás bylo dost náročné z hlediska elektřiny. Každé auto musí nahlásit, jaký má příkon, jakou potřebuje přípojku. Máme ale štěstí na správnou agenturu, která nám tyto věci pomáhá zajišťovat, takže to dopadlo k plné spokojenosti účastníků.

Je smyslem mobilní verze ukázat kulinární dovednosti na různých místech nezávisle na kamenných restauracích?

Milan: Jezdí v nich kuchaři, kteří disponují vždy něčím speciálním, co se pak promítá do jednotlivých pokrmů, samozřejmě v podmínkách food trucku. Hodně se to liší.

Proč vy vlastně nemáte svůj food truck?

Adéla: Myslím, že jsme spíše lepší v organizaci našeho festivalu než stát ve food trucku a vařit.

Karel: Milujeme jídlo. Už během studií jsme se čas-

INZERCE

TC
TECHNOLOGICKÉ
CENTRUM
HRADEC KRÁLOVÉ

digiLAB

DIGITÁLNÍ LABORATOŘ

PC stanice	3D scanner	Adobe Creative Cloud
Grafický tablet	3D tiskárna	Autodesk software
4K zobrazovač	Virtuální realita	Vývojové nástroje

Potřebujete modelovat, renderovat, animovat, pracovat se zvukem a videem nebo tvořit třeba projekty pro virtuální a rozšířenou realitu? digiLAB nabízí špičkové technologické zázemí, díky kterému můžete svůj nápad dotáhnout do všech detailů.

Vaši fantazii se meze nekladou!

www.tchk.cz/digilab

M-SILNICE

Váš partner
**pro silniční
 a mostní
 stavitelství**

Kontaktujte nás reditelstvi@msilnice.cz www.msilnice.cz

to scházeli a celý víkend vařili. Já osobně moc rád vařím, ale nerad bych si to znechtivil tím, že u auta bude stát fronta lidí, budu muset kmitat a sázet jedno jídlo za druhým, to by mě neuspokojovalo. Vaření dávám čas a užívám si ho.

Není to jen sezónní záležitost? Dají se tyto aktivity provozovat i v zimních měsících?

Adéla: Výhodou food trucků je, že je lze provozovat kdykoli. Samozřejmě udělat food festival v zimě není úplně lákavé. Food truckeři jezdí na různé akce hlavně od jara do podzimu.

Milan: Mohou být alternativou kamenných restaurací, jezdí i na svatby, oslavy a soukromé akce.

Jak se z vašeho pohledu povedl první ročník?

Adéla: Když jsme loni pořádali, neměli jsme dlouhodobé cíle. Spíše jsme to chtěli vyzkoušet a hlavně, jinak než jinde. Vytvořili jsme mnohem více míst na sezení, aby si každý mohl v klidu jídlo vychutnat. Měli jsme tady také dvacet mobilních umývadel, kde jsme neustále během dne doplňovali vodu, aby si návštěvníci mohli umýt ruce, měli jsme dostatečné množství mobilních toalet. Trídili jsme odpad, pracovali pro nás brigádníci, kteří vyměňovali včas koše s odpadky. Šlo nám o to, aby se to lidem líbilo, ocenili naši snahu a dostali od nich zpětnou vazbu. Měli jsme ji nejen od návštěvníků, ale i od food truckerů, kteří říkali, že nezažili organizačně lepší akci. Proto jsme si sedli, dali hlavy dohromady a rozhodli se, že uděláme druhý ročník.

V současné době vrcholí jeho přípravu. Nepřibrzdila vás pandemie koronaviru?

Karel: Zbrzdilo nás to především v tom, že v minulém roce jsme měli velkého hlavního partnera, který nám velmi pomohl. Letos se rozhodl, že do toho znovu nepůjde. Firmy jsou v této době hodně opatrné. Aktuálně stále hledáme nového partnera a věříme, že se nám ho podaří najít.

Adéla: Letos 1. května jsme chtěli fest pořádat i Pardubicích, kde o to byl díky Facebooku obrovský zájem. Covid-19 nám to zbrzdil, proto byl pardubický termín posunut na 25. července.

Co návštěvníkům v Hradci letos nabídnete a v čem bude druhé dějství ještě lepší než předchozí?

Adéla: Technické zázemí, hodně míst na sezení a dostatečná hygiena budou prioritou a stanou se standardem. V tomto směru určitě nebudeme slevovat. Přínosem také bude, že přijede o třetinu více aut, tedy zhruba čtyřiačtyřicet. Stále rozšíříme sor-

timent, vyhledáváme nové food trucky.

Karel: Hrajeme si také s rozmístěním trucků. Nebudou nasázené vedle sebe v jedné řadě, ale jde nám o to, aby nabízený sortiment byl rozmístěn různorodě. Nebudeme dávat třeba dva trucky s hranolky vedle sebe. Jde nám o to, aby v každém místě, kde se návštěvník objeví, měl něco jiného, odlišného. Bude to promíchané.

Milan: Když jsme připravovali první ročník, spousta lidí do Hradce nechtěla přijet. Chceme, aby se o Hradci mluvilo jinak, proto si dáváme záležet, aby bylo vše perfektní a lidé byli spokojeni. Chceme být městem, které žije.

Kdy a kde přesně se Food Truck Fest v Hradci Králové uskuteční?

Adéla: Bude se konat v sobotu 12. září na stejném místě jako loni – Smetanově nábřeží a náměstí 5. května.

Karel: Tato lokalita je skvělá v tom, že tyto ulice a přilehlý park tvoří perfektní areál, kde se dají dobře rozmístit trucky i místa na sezení. Návštěvníkům půjčujeme také deky, aby si mohli posedět v trávě jako při pikniku. U nás mají možnost si jídlo na úrovni vychutnat. Na jednotlivé prodejce tlačíme, aby měli menší degustační porce do stokoruny. Lidé budou moci ochutnat více jídel, protože to nezatíží tolik jejich peněženku a zároveň tam stráví příjemně svůj čas.

Milan: Děláme to všechno pro lidi, aby se do Hradce rádi vraceli a užili si to. Víme, že se najdou kritici, kteří často tvrdí, že je všechno na prd, ale my se snažíme to dělat co nejlépe a jinak než ostatní.

Dočkají se návštěvníci ještě nějakého jiného než kulinařského překvapení?

Karel: Zatím je to spíše ve hvězdách, ale možná dorazí žlutý americký školní autobus School Bus.

Jestli tomu tak skutečně bude se mohou návštěvníci přesvědčit, když dorazí na Food Truck Fest do Hradce Králové.

Zakládáte si na tom, že vstup na akci je a bude vždy zdarma. Proč?

Karel: Děláme to pro lidi, aby na náš fest přišli. Jsme si vědomi toho, že v dnešní době je všechno drahé, a ne všichni mají nadité peněženky. Nechceme jim, ještě předtím, než něco ochutnají, vytáhnout peníze z kapes. To není náš cíl.

Adéla: Nevidím také smysl v tom, že zaplatí vstupné a my je pak pustíme do areálu. My jim chceme dát nějakou přidanou hodnotu v kvalitě, dobrém jídle a pohodě.

V čem je váš fest specifický?

Milan: Množstvím food trucků, různorodostí kuchyně a světovými chutěmi. Chceme, aby to bylo něco, co se běžně nevidí. Takových jednolitých festivalů jídla a pití, kde jsou jenom food trucky, moc není. Myslím, že touto akcí se Hradec může směle rovnat evropským metropolím. Samozřej-

mě, pořád se dá do budoucna růst a něco zlepšovat, ale zatím nechceme fest rozšiřovat o nějaký další program.

Myslíte si, že něco takového v Hradci dosud chybělo?

Adéla + Milan + Karel: Z našeho pohledu zcela určitě.

Karel: Děláme fest výhradně pro lidi. Nežene nás prvoplánově mamon, ale touha udělat něco zajímavého, hezkého, aby si to návštěvníci užili. Chceme stále zvyšovat úroveň, což může být inspirace pro ostatní, aby zlepšili své služby pro lidi.

Na tričkách máte své vlastní logo. Co představuje?

Karel: Bylo inspirováno jedním koncertem, při kterém návštěvníci měli na tričkách nebo pokrývkách hlavy loga americký měst. Zpěvák se jich ptal, proč nemají logo se svým městem a vyzval je, aby to změnili a ukázali, že mají své město rádi. Napadlo mě, že vytvoříme vlastní logo a ukážeme, že máme rádi Hradec Králové. Na tričkách máme tedy I Love HK, kde místo slova love jsou obrysy malšovických lízátek propojených do tvaru srdce. ■

**KONEČNĚ
OTEVŘENO**

Těšíme se na vás
každý den od 9 do 19 hod.,
v pátek a sobotu od 9 až do 21 hod.

parknavetvi.cz

**THEATRUM
KUKS 2020**

**FESTIVAL BAROKNÍHO
A BAROKEM
INSPIROVANÉHO UMĚNÍ**

**BYL TO BOJ.
OSLAVME VÍTĚZSTVÍ!**
19.—23. 8. 2020

Geisslers Hofcomoedianten | Ensemble Damian | Bratři v tričku & Holektiv |
Andrea Miltnerová | Akademie staré hudby Brno | Aftas y levadura | a další...

THEATRUM-KUKS.CZ

JSMĚ V SÍTÍCH

Rád bourám klasický tón

Dá se říci, že je to královéhradecká jazzová legenda. Natočil řadu desek tohoto hudebního žánru, byl u zrodu proslulé kapely Ventil Duo, hrál s předními českými jazzmany, získal spoustu prestižních cen a stál u vzniku mezinárodního festivalu Jazz Goes to Town, který dvacet let v krajské metropoli organizoval. Už pět let natáčí v pražských studiích Českého rozhlasu vlastní pořad Jazzotéka. Flétnista Martin Brunner (66) je prostě muzikant tělem i duší. „Baví mě improvizace, která mi dává svobodu,“ řekl.

☛ HYNEK ŠNAJDAR,
FOTO: ARCHIV MARTINA BRUNNERA

Martine, jsi hradecký rodák a zřejmě i patriot. Nikdy jsi neuvažoval, že bys žil někde jinde?

Samozřejmě kvůli jazzu jsem chtěl jít do Prahy. Nakonec jsem z rodinných důvodů zůstal v Hradci, do Prahy celý život dojíždím. Upřímně řečeno, tahle varianta mi vyhovuje.

Měl jsi jako kluk doma muzikantské rodinné zázemí?

U nás doma všichni na něco hráli. Děda na violoncello a housle, táta taky na housle, máma i sestra na klavír. Ještě musím vzpomenou strýce Rudolfa, který hrál na piano. Teprve po letech mně došlo, že o patro výš hrál po svém jazzové standardy a svým způsobem swingoval. Když jsem šel spat

a ležel v posteli, tak jsem ho poslouchal. To asi na mě mělo už v dětství nějaký vliv, což se pak odrazilo v dospělém věku.

A na co si tenkrát hrál ty?

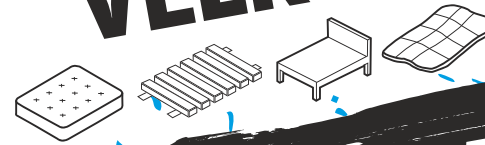
Musel jsem chodit na klavír k paní Kundrtové, ale byl to od rodiny spíše takový teror a pořád mě nutili cvičit. Nakonec jsem toho nechal a vyhrál nad hudbou, když jsem k ní přestal chodit.

Kdy ses rozhodl, že muzika bude tvoje životní cesta?

Ono to bylo jasné od začátku, kdy jsem začal hrát na flétnu. Nikdy jsem neuvažoval o tom, což považuji za zásadní, že budu profesionální hudebník. Chtěl jsem dělat hudbu tvůrčím způsobem, a to neznamená, že nutně musím někde něco hrát každý den.

SLEEP
ARENA
OUTLET

VELKÝ VÝPRODEJ
SKLADU!

MATRACE
PŘIKRÝVKY ROŠTY
POSTELE
PŘÍMO OD VÝROBCE

13.-14.8. 15 - 19 hod | 15.8. 9 - 12 hod

V prostorách logistického centra Hilding Anders,
Žižkova 1021 (bývalý areál JESVA), Hořice

HILDING
ANDERS

MATRACE IHNEDE K ODBĚRU

Jakou hudbu jsi chtěl dělat?

Na muzice mě vždycky bavila improvizace, a toho se držím dodnes. Kolega Jarda Šindler, kytarista, s kterým hraji v duu, říká, že ho nezajímá žádná hudba, v níž se neimprovizuje. A já to mám také tak.

S kým jsi se dal v Hradci dohromady?

Úplně poprvé jsem se dal dohromady s kytaristou Milanem Plachým. Hrál jsem na saxofon, ale o hudbě jsem tehdy nevěděl skoro nic. Byla to ale jen krátká epizoda, protože to nefungovalo. Za podstatný považuji svůj příchod do Divadla Drak, kde jsem působil deset let a potkal se tam s hercem, režisérem a hudebníkem Jirkou Vyšehradem. To už byl hudebně poučený partner, který měl pár výborných jazzových desek a náskok. Založili jsme kapelu Malá višňa, kde hrál Zdeněk Říha na basu, později Milan Pohlodek na basu, Jirka Štusák na piano, ten se orientoval v teorii, v notách, hudebně svobodomyšlný klavírista, klarinetista Jirka Vyšehrad se smyslem pro improvizaci, já, kytarista Roman Veselý a Pavel Hubáček na buben.

Kdy vzniklo legendární Ventil Duo? Kam směřovalo?

Vzniklo z jazzového kvasu Divadla Drak v polovině 70. let. Po čase z muzikantů zbylo trio. Hráli jsme v něm já, Jirka a bubeník i baskytarista Pavel Hubáček. Jmenovali jsme se Ventil Trio. Jirka v té době nechal vytisknout vizitky s názvem kapely Ventil Trio ale Pavel zrovna oznámil, že končí a hrát už nebude. Naše hudba směřovala k volné improvizaci. Pozor ale, pospojované nadřeny tématy. Zkoušeli jsme třikrát týdně tři hodiny.

Byla to úspěšná cesta?

Ano. Ventil Duo bylo velmi úspěšné. Získali jsme na různých festivalech řadu cen, například v roce 1984 první místo, Zlaté vířidlo v Karlových Varech, kde jsme tehdy vyhráli Československý jazzový festival, Zvláštní cenu na festivalu uměleckých agentur v Ústí nad Labem, nebo cenu za dramaturgii v Přerově. Hráli jsme i na vyhlášeném polském festivalu Jazz Juniors v Krakově.

Kdo měl v té době na tebe největší vliv?

Kromě saxofonisty a flétnisty Charlese Lloyda, to byli John Mayall a také kapela Cream, od níž cesta k jazzu byla naprosto jasná a otevřená. Mým koněm je ale úžasný americký flétnista Jeremy Steig, kterého jsem zval na festival Jazz Goes to Town, ale bohužel to nakonec nedopadlo.

S kým dalším jsi hudebně spolupracoval? Na koho obzvlášť rád vzpomínáš?

V té době v Hradci Králové jazz hrálo jen málo muzikantů, takže jsem jezdil do Prahy. Musel jsem se ale důkladně připravovat, protože jsem hrál se špičkovými profíky. Hrál jsem několik let například s kapelou Jazz Fragment klávesisty Aleše Faixe. Působil jsem také v kapele Contraband, která vznikla ze členů Prague Big Bandu Milana Svobody.

Přejdeme teď k jednomu z klíčových období tvého života – festivalu Jazz Goes to Town, tedy Jazz jde městem. Jakou roli jsi v tomto směru sehrál?

Bylo to jakési hnutí mysli. Působil jsem tehdy v hudební škole na Střezině, kde jsem na zobcovou flétnu učil dceru tehdejšího primátora Martina Dvořáka, který chodil na její hodiny a hrozně ho to bavilo. Jednou jsem mu řekl, že co kdyby ve městě vzniknul pořádný jazzový festival. Jeho ten nápad okamžitě nadchl s podmínkou, že musí jít o skutečně kvalitní přehlídku. Tento mezinárodní jazzový festival pak v Hradci Králové vznikl v roce 1995.

Co bylo od začátku jeho cílem?

Chtěl jsem, aby byl ryze jazzový a odehrával se ve velkých sálech. Bohužel tady byla snaha některých lidí z odboru kultury, kteří byli součástí organizačního štábu, aby se hrálo také po hospodách, což jsem nechtěl a bylo to proti mým představám. Mým cílem bylo, aby na festivalu hrály skutečně

DODAVATEL MATERIÁLU PRO VÝSTAVBU A ÚDRŽBU INŽENÝRSKÝCH SÍTÍ.

Materiál pro velké stavby i drobné odběratele.

Každému odběrateli nabízíme materiál
v nejvyšší kvalitě.

ŠIROKÁ SÍŤ POBOČEK

Praha | Brno | České Budějovice | Plzeň
Hradec Králové | Chomutov | Olomouc

www.tecam.cz

špičkové kapely, čemuž jsem podřídil své plány. Míchat profíky a amatéry nejde dohromady.

Jak jsi sháněl muzikanty? Bylo to náročné?

Napojil jsem se na organizátory jazzových koncertů v Praze, konkrétně na dramaturga Petra Pylypova, který mi nabídl kvalitní jazzové bandy. Hned na prvním ročníku taďy hrála fantastická kapela Steps Ahead s tehdy mladičkým fenomenálním saxofonistou Donny McCaslinem, který je dnes jedním z nejlepších na světě. Největší bombou a vyvrcholením prvního ročníku festivalu však byl koncert kapely Art Ensemble of Chicago. Kdo ale nebyl v obraze a neměl tuto jazzovou ikonu napslouchanou, musel to být pro něj šok. Vzpomínám si, že se někteří lidé začali vytrácet ze sálu. Pro ty, kteří vydrželi, to ale byl ohromný hudební zážitek. Byl to šok, který způsobil, že o festivalu se začalo mluvit po celé republice.

Hrála na něm tedy řada světově proslulých hráčů. Koho bys vypíchl především?

Za těch dvacet let, co jsem se na festivalu organizačně podílel, snad ani nejde někoho vypíchnout, protože na něm vystoupila velmi pestrá škála jazzových hvězd. Byli to nezapomenutelné koncerty nejvyšší kvality. Světová úroveň. Přirovnám to třeba k fotbalu. Každý rok po Hradci chodili osobnosti ve svém hudebním oboru na úrovni Messiho nebo Ronalda ve fotbale. Stačilo zajít do Aldisu.

Proč jsi festivalovou scénu po dvaceti letech opustil?

Dlouhá léta jsme festival organizovali ve dvou lidech a byla to velká zátěž. Hlavní důvod mého odchodu byl ale neustálý nevyjasněný vztah s městem, které chtělo mít z festivalu jakési hudební putování po hospodách, prostě takovou lidovou zábavu. To nebylo nic pro mě.

Zpět k tvoji hudbě. Natočil jsi řadu CD, na které z nich jsi obzvláště pyšný?

Upřímně řečeno z té řady mám hodně rád dvě. To první je z roku 2014 a jmenuje se Martin Brunner / Jaroslav Šindler: On Stage / Live At The Jazz Goes To Town. Toto živé album má poměrně neuvěřitelnou atmosféru. Je neskutečně autentické. Tak to má u živáku být. Pak mám rád svoje poslední album nazvané Vernissage, které vyšlo loni. Je na něm pětáctičet krátkých skladiček, které si jinak hrávám doma pro sebe. Jsou to takové improvizované miniatury.

Co svou muzikou chceš říci?

Že takhle svobodně hraju. Celý život zlepšuju techniku, improvizace mi dává svobodu, i když v poslední době do mého sólového hraní proniká i harmonie. Stále ale rád bourám klasický tón. Vycházím z určitých nálad a situací, i když je pak výsledek abstraktní. Nic není tak abstraktní, jako hudba.

A co tvoje nejbližší plány? Pokud je mi známo, přeš knihu.

No, to je pravda. Na co si vzpomenu, to napíšu a spojuji to dohromady. Není to jenom o festivalu Jazz Goes to Town, ale také třeba o mém desetiletém angažmá v Divadle Drak. Zapsal jsem si například, jak jsem si v roce 2015 na pohřbu režiséra DRÁKU Pepíka Krofty uvědomil jeho sílu realizovat to, co chtěl, nic pro něj nebyl problém. Byl to pro mě vzor a jeho způsob myšlení mě hodně posílil při založení festivalu. Co se týče hudby, naposledy jsme hráli s Jardou Šindlerem v prosinci minulého roku v pražském Jazz Docku, kde jsme pokřtili moje nové CD a hodně jsme se vyřádili. Pak byla dlouhá pauza a někdy v září budeme hrát v Boskovicích. Jazz moc netáhne. ■

OK HOLDING®

Spoluvytváříme
a chráníme Vaše hodnoty

BROKER POOL

OK KLIENT a.s.
INVESTIČNÍ PORADENSTVÍ
ČLEN OK HOLDING

PARTNERSKÁ SÍŤ

OK BROKERS s.r.o.
PARTNERSKÁ SÍŤ
ČLEN OK HOLDING

DOTAČNÍ PORADENSTVÍ

AGRO
TEAM CZ
ČLEN OK HOLDINGOK GRANT
HODNOTOVÁ SPOLUČNOST
ČLEN OK HOLDINGDOTIn
ČLEN OK HOLDING

INVESTICE

OK PROFIT a.s.
INVESTIČNÍ PORADENSTVÍ
ČLEN OK HOLDING

POJIŠTĚNÍ

OK GROUP a.s.
HODNOTOVÁ SPOLUČNOST
ČLEN OK HOLDINGOK GROUP a.s.
HODNOTOVÁ SPOLUČNOST
ČLEN OK HOLDINGEurovalley
ČLEN OK HOLDINGYSAT
ČLEN OK HOLDINGIBS GROUP s.e.
ČLEN OK HOLDING

ÚČETNICTVÍ

OK HOLDING s.r.o.
INVESTIČNÍ PORADENSTVÍ
ČLEN OK HOLDING

POMŮŽEME K DOTACÍM I POJISTÍME!

Marek Pavelec
DOTIn s.r.o.

Gabriela Vránová
OK GROUP a.s.

Michal Weber
Agroteam CZ s.r.o.

Kreslená animace, kdy se tužka dotkne papíru, je zřejmě pryč

„Dostal se mi do rukou Váš velice zdařilý společenský magazín Salonky. Moc se mi líbí všechny články a myslím, že Hradci Králové takový časopis dlouho scházely. Dovolil jsem si vytvořit kreslený vtíp o Salonkách. Snad Vám přijde vtipný,“ tato mailová zpráva ke mně doputovala v červnu s přiloženým kresleným vtípem, který byl skutečně vtipný a zveřejnili jsme ho v červencovém magazínu.

••• HYNEK ŠNAJDAR, FOTO: ANETA VAŠATOVÁ

Jeho autorem je královéhradecký výtvarník a animátor kresleného filmu Tomáš Vlasák (48), který, jak se ukázalo, je zajímavou osobností s pestrým životním osudem, o níž by čtenáři měli určitě vědět. Sedíme v kavárně Vozáb sídlící ve dvoře jednoho z domů na hradecké pěší zóně a záhy se ukazuje, že kreslený humor je výtvarníkovi pouze jakýmsi rozptýlením, navíc v počátečním stadiu.

„První vtíp jsem nakreslil asi před měsícem, kdy mě oslovil Petr Vydra, bývalý spolužák ze Střední uměleckoprůmyslové školy v Turnově, v současné době herec a stand-up komik. Šlo u literární vtípek do časopisu o nových knihách nakladatelství Luxor. To byl úplný začátek mého kresleného humoru,“ usmívá se Vlasák a popisuje svůj první vtíp. „Nad autorem při křtu jeho knihy a autogramiádě stojí čtenářka a on ji šeptá do ucha: slečno, moje manželka mým prázám nerozumí.“

Inspirací ke kreslenému humoru mu byli samozřejmě dva mistři tohoto oboru Vladimír Jiránek a Vladimír Renčín, který žil v Hradci Králové. „Kresbou mě oslovil spíše Jiránek. Líbí se mi jeho jednoduchost, výstižnost a zkratkovitost, nepotřebuje žádné barevné doplnění. Oba pánové ale byli v tomto oboru skvělí,“ říká a podotýká, že u kresleného humoru vychází z reálných situací, které jsou mnohdy nečekaně humorné. A navíc je určité jeho nezanedbatelnou motivací kresleným humorem pobavit, povzbudit a odlehčit lidem těžkou situaci, která tady nedávno kvůli koronaviru nastala.

Výtvarné sklony se u něj projevily už v dětství, kdy docházel do základní umělecké školy, pořádal si také kreslil různé postavičky na své papíry, zvané pijáky. „V rodině měla výtvarné sklony babička, která ilustrovala kroniku organizace YMCA,“ vzpomíná Vlasák, jehož to po základní škole táhlo na výtvarnou. Šel proto do Turnova. Na Střední uměleckoprůmyslové škole absolvoval obor rytec kovů, kde byla důležitá kresba a trpělivost, a tou se vyznačoval.

„Mojí maturitní prací byla známka s portrétem herce Rudolfem Hrušínským,“ vrací se do středoškolských studií hradecký výtvarník. Už v té době mu učaroval kreslený film, který se mu stal uměleckým osudem. Po maturitě s maminkou napsali dopis do proslulého Studia Bratří v triku v Praze s tím, že by měl Tomáš zájem pracovat v oblasti animovaného filmu. V roce 1991 vyrazil na Barrandov, kde absolvoval test, který spočíval ve fázovaných kresbách pohybu pravého člověka.

INZERCE

TROPICANA
SAUNOVÝ SVĚT

Salonky

SRPNOVÁ NABÍDKA
v Saunovém světě

Pro jednu osobu 20% sleva
= 1 hod + 30 min masáž za 452 Kč

1 osoba za 565 Kč + 1 os. za polovic
= 2x 1 hod + 2x 30 min masáž za 848 Kč

Zmíňte heslo **SALONKY** a získáte slevu

Masáže po tel. dohodě: 608 766 399 | Letní otevírací doba: 11 - 22:00
Bratří Štefanů 1120 (naproti IVECU), Hradec Králové

Začněte se
saunováním v létě!
www.saunaticapana.cz

naučil ve studiu Animax, kde se připravovaly animované adaptace knih pro anglickou firmu King Rollo Films.

„Kreslená animace byla v té době v rozkvětu a věnoval jsem se jí do roku 2005, kdy začala stagnovat a nahrazovaly ji moderní 3D animace s pomocí nových digitálních technologií. Ty v současné době samozřejmě také využívám, protože klasické kreslené animace jsou už dnes bohužel na ústupu,“ připustil hradecký tvůrce. V době, kdy se pomalu loučil s Prahou a měl naměřeno zpět do svého rodného Hradce Králové, spolupracoval jako výtvarník na seriálu Pakárna, což byla svým způsobem česká obdoba známého seriálu Simpsonovi.

V Hradci se po návratu Tomáši Vlasákovi podařilo uchytit v reklamní agentuře, kde působil zhruba pět let. „Poté se mi ještě naskytla šance vrátit se k animovanému filmu a pro Českou televizi jsem pracoval na pokračování seriálu Štaflík a Špagetka. Pořád se sice kreslilo na papír, ale finální záběry se už vytvářely digitálně,“ prozradil výtvarník. Z filmů, na nichž se animačně aktivně podílel, mu k srdci patrně nejvíce přirostl kreslený televizní seriál Mach a Šebestová. „Líbila se mi výtvarná zkratka malíře Adolfa Borna. To mě oslovilo. Jediněčný a nezaměnitelný rukopis výtvarníka Zdenka Smetany nese také už zmíněný seriál Štaflík a Špagetka,“ vypočítává Vlasák a připomíná i spolupráci na animovaném seriálu pro Českou televizi Anča a Pepík na motivy komiksu autorky Lucie Lomové.

„Dostal jsem také možnost pracovat na nových dílech seriálu Pat a Mat a nyní se podílím na seriálu pro Českou televizi O statečném žabákově,“

„Slečno, moje manželka mým prázám vůbec nerozumí.“

„Tím se mi otevřely dveře k animovanému filmu ve studiu, kde jsem pracoval jako tak zvaný fázař. Ten rozkresluje obrázky pro animátora, jímž jsem se později také stal. V legendárním studiu jsem strávil celkem pět let a pracoval na známých Večerníčcích, které jsou skutečným fenoménem a letos slaví 55 let svého vzniku. Je to unikátní formát v televizní tvorbě, který nemá ve světě obdoby,“ vzpomíná Vlasák.

Mezi animované opusy, na nichž se podílel, byly například Večerníčky Mach a Šebestová, Opička a Žofka, Cesty formana Šejtročka či Káťa a Škubánek. „Ve studiu jsem měl možnost se vídat s známými výtvarníky, jako byli Zdeněk Miler, Adolf Born nebo Zdeněk Smetana,“ poznamenal a prozradil, že po odchodu ze Studia Bratři v triku v roce 1996 jeho cesta vedla do italského Turína, kde strávil rok jako asistent animátora na filmu The Blue Arrow, tedy Modrý šíp.

V té době se v České republice začala otevírat soukromá studia. V jednom francouzském Vlasák zhruba tři roky vytvářel seriál podle komiksu Tomtom and Nana a jiné způsoby animace se poté

To nejlepší z Orlických hor

... NEJEN PRO VAŠE GRILOVÁNÍ

**Kančí kýta
bez kosti**

294 Kč/kg

**Srnčí kýta
bez kosti**

389 Kč/kg

**Jelení
hřbet**

587 Kč/kg

NAKUPUJTE ON-LINE

farmatrebesov.cz je náš e-shop,
kde naleznete kompletní nabídku a zboží
objednáte až k Vám domů, firmy, nebo hotelu.

PANE ŘEDITELI, TO JE JEDINÝ ANIMÁTOR, KTERÉHO SE MI PODAŘILO SEHNAT.

připomenul Vlasák, kterého mrzí, že kreslená animace, kdy se tužka dotkne papíru, je zřejmě definitivně pryč. „V digitálním provedení tomu chybí opravdovost i možnost udělat chybu, která má také svoje kouzlo.“

V současné době přemýšlí o tom, kam by chtěl posunout svoji tvorbu. V této souvislosti uvažuje o dětském komiksu. Má totiž pětiletého nemluvícího syna Honzík, kterému byla ve třech letech diagnostikována porucha autistického spektra. Společně s tatínkem komunikuje přes systém

VOKS složený z obrázků, které obsahují slovní vyjádření a obrázek předmětu. Obrázky jsou uspořádány v komunikační knize.

„Přes malého syna poznávám zcela jiný svět. Vnímá ho úplně jinak. Rád například pozoruje, věci, které se otáčejí, miluje vláčky, lokomotivy, sleduje zvířata, má své specifické chování, projevy radosti i smutku, rád se také dívá, a to i opakovaně, na české pohádky. Možná právě spojení s jeho světem by mohlo být obsahem mé komiksové cesty,“ svěřil se hradecký výtvarník, jehož dalším snem do budoucna je výuka animace pro děti.

„Ještě jsem tento sen nerealizoval, ale třeba k tomu jednou dojde,“ doufá Tomáš Vlasák, jenž je přesvědčen, že v animované tvorbě patří Česká republika stále ke špičce, i když samozřejmě nad tužkou s papírem vítězí digitální technologie. Jako příklad českého animovaného vzepětí z poslední doby uvedl nový celovečerní kreslený film My Sunny Maad výtvarnice a režisérky Michaely Pavlátové. Ten vznikl podle bestselleru Frišta spisovatelky Petry Procházkové a premiéru bude mít v příštím roce. V témže roce pak bude také k vidění film O čertovi výtvarníka Pavla Čecha a režiséra Mirka Zachariáše. ■

Maliny, borůvky, houby...
**Neuzrála u Vás
 i nějaká zakázka?**

Pratr
 TISKÁRNA

www.pratr.cz

AVISTA OIL

Redefining **Rerefining**

**CO S POUŽITÝM
OLEJEM?**

AVISTA OIL

specialista na sběr použitých minerálních olejů.

www.avista-oil.cz | info@avista-oil.cz | tel.: 721 150 742